

SAPATIN VARTIJA

SYYS-LOKAKUU 2011

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetyssurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.**

Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:

info@spaup.org www.spaup.org

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

IISAKIN AVIOLIITTO

Aabraham oli tullut vanhaksi ja odotti pian kuolevansa. Kuitenkin hänen oli vielä tehtävä jotakin varmistaakseen jälkeläisilleen annetun lupauksen täyttymyksen. Jumala oli määrännyt Iisakin lakinsa säilyttäjäksi hänen jälkeensä ja valitun kansan isäksi, mutta Iisak oli vielä naimaton. Kanaanin asukkaat olivat ryhtyneet palvelemaan epäjumalia, ja Jumala oli kieltänyt kansaansa menemästä naimisiin heidän kanssaan tietäen, että sellaiset avioliitot johtaisivat luopumukseen. Patriarkka pelkäsi ympäristön vaikuttavan turmelevasti poikaansa. Iisakin luonteessa heijastui se, että Aabraham uskoi käytännössä Jumalaan ja noudatti hänen tahtoaan, mutta nuorukainen oli vahvasti tunteikas sekä lempeä ja taipuisa. Sellaiseen liittyneenä, joka ei pelännyt Jumalaa, hän olisi ollut vaarassa luopua periaatteestaan sovun säilyttääkseen. Aabrahamin mielestä vaimon valinta hänen pojalleen oli tavattoman tärkeä asia. Hän halusi Iisakin menevän naimisiin sellaisen kanssa, joka ei vieroittaisi häntä Jumalasta.

Muinaisina aikoina vanhemmat huolehtivat yleensä lastensa avioliitosta, ja se oli tapana myös niiden keskuudessa, jotka palvelivat Jumalaa. Ketään ei vaadittu menemään naimisiin sellaisen kanssa, jota hän ei voinut rakastaa, mutta rakkautensa kohteen valitsemisessa nuoret saivat opetusta kokeneilta ja Jumalaa pelkääväsiltä vanhemmiltaan. Tällaisen käytännön vastaista menettelyä pidettiin vanhempien häpäisynä ja jopa rikollisena.

Iisak luotti isänsä viisauteen ja rakkauteen ja jätti asian mielellään hänen hoitoonsa uskoen myös, että Jumala itse johdatuksellaan auttaisi tekemään oikean ratkaisun. Aabrahamin ajatukset suuntautuivat hänen isänsä sukuun, joka asui Mesopotamiassa. Vaikkeivät he olleet täysin vapaita epäjumalain palvonnasta, he kuitenkin ylläpitivät oikean Jumalan tuntemusta ja palvontaa. Iisak ei saanut lähteä pois Kanaanista ja mennä asumaan heidän luokseen, mutta kenties heidän joukostaan löytyisi joku, joka oli halukas lähtemään kodistaan ja harrastamaan hänen kanssaan elävän Jumalan puhdasta palvontaa. Aabraham uskoi tämän tärkeän tehtävän »palvelijallensa, talonsa vanhimmalle», joka oli hurskas, kokenut ja arvostelukykyinen sekä palvellut häntä kauan uskollisesti. Hän vaati tältä palvelijaltaan juhlallisen valan Herran

edessä, ettei hän ottaisi Iisakille vaimoa kanaanilaisista, vaan valitsisi tytön Mesopotamiassa asuvan Naahorin perheestä. Hän ei saanut viedä Iisakia sinne. Hän vapautuisi valastaan, ellei sieltä saataisi sopivaa tyttöä lähtemään sukunsa luota. Patriarkka rohkaisi palvelijaansa ja vakuutti, että Jumala auttaisi häntä suorittamaan menestyksellisesti tämän vaikean ja hienovaraisen tehtävän. »Herra, taivaan Jumala, joka otti minut pois isäni kodista ja synnyinmaastani, lähettää enkelinsä sinun edelläsi.»

Palvelija lähti matkaan viipymättä. Hän otti mukaansa kymmenen kamelia omaa matkaseuruuttaan sekä paluumatkalle mukaan tulevaa morsiamen saattuetta varten. Hän otti myös lahjoja tulevalle vaimolle ja hänen ystävilleen, ja niin alkoi pitkä matka Damaskon tuolle puolen, kauas suuren Idän virran rehevöittäville lakeuksille. Saavuttuaan Harraniin, »Naahorin kaupunkiin», hän jäi muurien ulkopuolelle lähelle kaivoa, josta paikkakunnan naiset kävivät iltaisin vettä hakemassa. Huolekkaat ajatukset risteilivät hänen mielessään. Hänen valinnallaan oli merkittävät seuraukset, ei vain hänen isäntänsä huonekunnalle vaan tuleville sukupolvillekin, ja miten hän nyt osaisi valita viisaasti täällä ventovieraiden parissa? Hän muisti Aabrahamin sanat enkelistä, jonka Jumala lähettäisi hänen edellään, ja rukoili hartaasti suotuisaa johdatusta. Isäntänsä perheessä hän oli tottunut aina näkemään ystävällisyyttä ja vieraanvaraisuutta, ja nyt hän pyysi sellaista merkkiä, että tyttö joka tekisi hänelle jotakin kohteliaista, olisi Jumalan valitsema.

Tuskin hän oli lopettanut rukouksensa, kun siihen jo vastattiin. Kaivolle oli tullut naisia, ja hänen huomionsa kiintyi erääseen heistä, joka vaikutti erityisen kohteliaalta. Kun tyttö palasi kaivolta vesiastia olkapäällään, lähestyi muukalainen häntä ja pyysi vähän vettä juodakseen. Tyttö suostui pyyntöön mielihyvin ja tarjoutui lisäksi ammentamaan vettä kameleillekin. Tällaisen palveluksen olivat tavallisesti jopa ruhtinaiden tyttäret valmiit tekemään, kun oli kyse isän karjasta tai lampaista. Näin oli siis sovittu merkki saatu. »Tyttö oli näöltään hyvin ihana», ja hänen kohtelias alttiutensa osoitti, että hän oli sydämeltään ystävällinen ja luonteeltaan toimelias ja tarmokas. Tähän asti Jumala oli selvästi johdattanut muukalaista. Annettuaan tytölle runsaita lahjoja kiitokseksi ystävällisistä palveluksista hän kyseli tämän vanhempia ja sai kuulla, että tyttö oli Betuelin, Aabrahamin veljen pojan, tytär. »Silloin mies kumartui maahan ja rukoili Herraa.»

Vieras oli pyytänyt yösijaa tytön isän talosta, ja kiitosrukouksessaan

hän oli ilmaissut yhteytensä Aabrahamiin. Kotiin palattuaan tyttö kertoi, mitä oli tapahtunut, ja Laaban, hänen veljensä, riensi heti hakemaan muukalaista ja tämän seuralaisia, joille nyt haluttiin osoittaa vieraanvaraisuutta.

Mutta Elieser, heidän vieraansa, ei halunnut syödä ennen kuin oli kertonut asiansa, rukouksensa kaivolla ja kaiken muun asiaan kuuluvan. Sitten hän lisäsi: »Ja jos nyt tahdotte osoittaa suosiota ja uskollisuutta minun herralleni, niin ilmoittakaa se minulle; jollette, niin ilmoittakaa minulle sekin, kääntyäkseni toisaalle, oikealle tai vasemmalle.» He vastasivat: »Herralta tämä on tullut; emme voi tässä asiassa puhua sinulle hyvää emmekä pahaa. Katso, siinä on Rebekka edessäsi, ota hänet ja mene. Tulkoon hän herrasi pojan vaimoksi, niin kuin Herra on sanonut.»

Kun perheen suostumus oli saatu, kysyttiin Rebekalta itseltään, tahtoiko hän lähteä kotoaan niin kauas mennäkseen naimisiin Aabrahamin pojan kanssa. Hän uskoi kaiken tapahtuneen perusteella, että Jumala oli valinnut hänet Iisakille vaimoksi, ja vastasi: »Tahdon.»

Palvelija, joka arveli isäntänsä iloitsevan matkan onnistumisesta, halusi kärsimättömästi jo palata kotiin, ja aamulla lähdettiinkin jo liikkeelle. Aabraham asui Beersebassa, ja Iisak, joka oli ollut lähiseudulla kaitsemassa lampaita, oli palannut isänsä leiriin odottelemaan palvelijan paluuta Harranista. »Ja Iisak oli illan suussa lähtenyt kedolle käyskentelemään, ja kun hän nosti silmänsä, näki hän kamelien lähestyvän. Kun Rebekka nosti silmänsä ja näki Iisakin, laskeutui hän nopeasti maahan kamelin selästä ja kysyi palvelijalta: 'Kuka on tuo mies, joka tulee kedolla meitä vastaan?' Palvelija vastasi: 'Hän on minun herrani.' Niin hän otti hunnun ja verhoutui siihen. Ja palvelija kertoi Iisakille kaikki, mitä hän oli toimittanut. Ja Iisak vei Rebekan äitinsä Saaran majaan ja otti hänet luokseen, ja hänestä tuli hänen vaimonsa, ja hän rakasti häntä. Niin Iisak sai lohdutuksen äitinsä kuoltua.»

Aabraham oli tarkkaillut, mitä seurauksia Jumalaa pelkääväisten ja häntä pelkäämättömien välisistä avioliitoista oli ollut Kainin päivistä hänen omaan aikaansa asti. Hän saattoi nähdä seuraukset omasta liitostaan Haagarin kanssa samoin kuin Ismaelin ja Lootin avioliitoista. Aabrahamin ja Saaran osoittama uskon puute oli johtanut Ismaelin syntymään vanhurskaan siemenen yhdyttyä jumalattomaan. Isän

vaikutus poikaansa kumoutui epäjumalia palvovan äidin suvun ja Ismaelin pakanallisten vaimojen vaikutukseen. Haagarin ja niiden vaimojen kateus, joita hän valitsi Ismaelille, olivat Aabrahamin perheessä haittana, jota hän turhaan yritti poistaa.

Aabrahamin varhaiset opetukset tehosivat kyllä Ismaeliin, mutta hänen vaimojensa vaikutuksesta epäjumalain palvonta pääsi vallalle hänen perheessään. Erossa isästään ja vaille rakkautta ja Jumalan pelkoa olevan kotielämän erimielisyyksien ja riitojen katkeroitamana Ismaelista tuli ajan mittaan hurja, rosvoileva erämaanpäällikkö, jonka »käsi» oli »kaikkia vastaan, ja kaikkien käsi - - häntä vastaan» (1 Moos. 16: 12). Myöhempinä päivinä hän katui huonoa elämäänsä ja alkoi jälleen palvella isänsä Jumalaa, mutta hän oli jo antanut jälkeläisilleen perinnöksi hurjan luonteensa perussävy. Niin voimakas kansa kuin hänestä polveutuikin, se oli kuritonta pakanaheimoa ja alituisena kiusana ja vaivana Iisakin jälkeläisille.

Lootin vaimo oli itsekäs ja uskonnoton nainen, joka pyrki vaikutuksellaan erottamaan miehensä Aabrahamista. Ilman häntä Loot ei olisi jäänyt Sodomaan, vaille viisaan ja Jumalaa pelkääväisen patriarkan neuvoja. Vaimon vaikutus ja tuon jumalattoman kaupungin seuraelämä olisivat saaneet hänet luopumaan Jumalasta, ellei Aabraham jo varhain olisi uskollisesti opettanut häntä. Lootin avioliitto ja Sodoman valitseminen kotipaikaksi aloittivat pitkän tapahtumien sarjan, joka aiheutti paljon pahaa maailmassa monen sukupolven aikana.

Kukaan Jumalaa pelkääväinen ei voi ilman vaaraa liittoutua sellaisen kanssa, joka ei pelkää Jumalaa. »Kulkeeko kaksi yhdessä, elleivät ole keskenänsä sopineet?» (Aam. 3: 3). Avioliiton onni ja menestys riippuvat osapuolten sopusoinnusta, mutta uskovainen ja epäuskoinen poikkeavat toisistaan jyrkästi mielipiteiltään, taipumuksiltaan ja tarkoituseriltään. He palvelevat eri isäntiä, jotka eivät voi sopia keskenään. Olkoot toisen periaatteet miten puhtaita ja oikeita tahansa, epäuskoisen kumppanin vaikutus on omiaan loitontamaan häntä Jumalasta. Kääntymättömänä naimisiin mennyttä velvoittaa hänen kääntymyksensä entistä enemmän olemaan uskollinen puolisolleen, olivatpa heidän erimielisyytensä uskonasioissa miten suuret tahansa. Kuitenkin olisi Jumalan vaatimuksia pidettävä kaikkia maallisia suhteita tärkeimpinä, vaikka se johtaisi vaikeuksiin tai vainoonkin. Rakkauden ja sävyisyyden hengessä tällainen uskollisuus saattaa voittaa

epäuskoisen puolelleen. Mutta Raamattu kieltää kristittyjä menemästä naimisiin Jumalaan uskomattomien kanssa. Herran neuvo kuuluu: »Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa» (2 Kor. 6: 17,18).

Jumala soi Iisakille suuren kunnian tekemällä hänet niiden lupauksen perilliseksi, joiden kautta maailma tulisi siunatuksi. Kuitenkin Iisak alistui neljäkymmentävuotiaana siihen että isä lähetti kokeneen, Jumalaa pelkääväisen palvelijansa valitsemaan hänelle vaimoa. Ja tämän avioliiton kotoista onnea Raamattu kuvailee näin herttaiseksi ja kauniiksi: »Ja Iisak vei Rebekan äitinsä Saaran majaan ja otti hänet luokseen, ja hänestä tuli hänen vaimonsa, ja hän rakasti häntä. Niin Iisak sai lohdutuksen äitinsä kuoltua.»

Miten jyrkästi Iisakin menettelytapa poikkeakaan siitä, jota aikamme nuoret, kristityiksi tunnustautuvatkin, noudattavat! Liian usein nuoret katsovat selviytyvänsä rakkauden asioissaan kysymättä neuvoa keneltäkään ja ilman mitään Jumalan tai vanhempien viisasta valvontaa. Jo paljon ennen kypsymistään mieheksi tai naiseksi he pitivät itseään pätevinä tekemään oman valintansa ilman vanhempiensa apua. Oltuaan muutaman vuoden naimisissa he tavallisesti huomaavat erehtyneensä, mutta usein on tällöin jo liian myöhäistä ehkäistä erehdyksen ikäviä seurauksia. Kun saman viisauden ja itsehillinnän puutteen, joka ensin johti niin hätäiseen valintaan, annetaan jatkua avioliitossakin, niin se vain lisää pahuutta ja tekee aviosuhteen lopulta kalvavaksi ikeeksi. Monet ovat siten tuhonneet onnensa tässä elämässä ja menettäneet tulevan elämän toivonsa.

Jos mitä niin avioliittokysymystä pitäisi tutkistella huolellisesti ja kysellä vanhempien ja kokeneempien henkilöiden neuvoja. Ja ennen sen askeleen ottamista, joka liittää kaksi ihmistä toisiinsa loppuiäksi, tarvitaan, jos koskaan, Raamatun neuvoja ja rukouksin etsittävää jumalallista johdatusta.

Vanhempien tulisi aina muistaa vastuunsa lastensa tulevasta onnellisuudesta. Iisak kunnioitti isänsä arvostelukykyä, koska tämä oli harjaannuttanut hänet pitämään tottelevaisesta elämäntavasta. Vaikka Aabraham vaatikin lapsiaan kunnioittamaan vanhempien arvovaltaa, hän todisti elämällään, ettei se ollut itsekästä eikä mielivaltaista valvontaa, vaan perustui rakkauteen ja piti silmämääränään heidän hyvinvointiaan ja onnellisuuttaan.

Isien ja äitien tulisi katsoa olevansa velvolliset opastamaan nuoria kohdistamaan mieltymyksensä sellaisiin, joista tulee kelpollisia kumppaneita. Heidän tulisi pitää velvollisuutenaan koettaa omalla opetuksellaan ja esimerkillään sekä Jumalan armon avulla muovata lastensa luonnetta näiden varhaisvuosista lähtien sellaiseksi, että he puhtaina ja jaloina mieltäisivät siihen mikä on hyvää ja oikeata. Samankaltaiset mieltäytyvät toisiinsa ja arvostavat toisiaan. Kun lapsia jo varhain opetetaan mieltymään totuuteen, puhtauteen ja hyvyuteen, niin silloin he nuoruudessaan hakeutuvat niiden seuraan, joilla on näitä luonteenpiirteitä.

Pyrkikööt vanhemmat luonteessaan ja kotielämässään ilmentämään taivaallisen Isän rakkautta ja hyväntahtoisuutta. Olkoon koti täynnä auringonpaistetta. Tämä on lapsillenne paljon arvokkaampaa kuin maat tai rahat. Pidettäköön heidät tiiviisti kodin rakkauden piirissä, jotta he muistaisivat lapsuuden kotiaan taivaan jälkeen parhaana rauhan ja onnen työssijana. Kaikilla perheen jäsenillä ei ole samaa luonteen sävyä, ja kotona tarjoutuu useinkin tilaisuus kärsivällisyyden ja pitkämielisyyden harjoittamiseen. Rakkauden ja itsekurin avulla kaikki voivat liittyä hyvin läheisesti toisiinsa.

Tosi rakkaus on ylevä ja pyhä periaate, luonteeltaan perin toisenlainen kuin hetkellisen mielijohteen sytyttämä rakkaus, mikä taas äkisti sammuu jouduttuaan kovaan koetukseen. Täyttämällä uskollisesti velvollisuutensa vanhempien kodissa nuoret valmistautuvat omaa kotiaan varten. Harjoitelkoot he vanhempainsa luona kieltäymystä, ystävällisyyttä, kohteliaisuutta ja kristillistä myötätuntoa. Näin rakkaus säilyy lämpimänä sydämessä, ja joka sellaisesta kodista lähtee perustamaan omaa perhettään, tietää miten hän voi edistää sen onnellisuutta, jonka hän on valinnut elämäntoverikseen. Silloin avioliitto ei häiden jälkeen merkitse rakkauden loppua vaan vasta sen alkua.

P.p. 151-157.

Herran viinitarhassa

"Minä olen totinen viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri. Jokaisen oksan minussa, joka ei kannu hedelmää, hän karsii pois; ja jokaisen, joka

kantaa hedelmää, hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän... Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä.” Joh. 15:1, 2, 5.

Viinitarhan työ on jatkuvaa oksien leikkaamista varhain keväällä myöhään syksyyn asti, kunnes hedelmät korjataan. Sen jälkeen oksat pitää eristää ennen talven tuloa. Jos joku osa työprosessista on laiminlyöty tulee huonoja hedelmiä. Pitää tehdä ahkerasti ja säännöllisesti työtä, alusta loppuun asti, että voisimme nauttia makeista viinirypäleistä.

Mikä kuvaa Herran viinitarhaa

”Sillä Israelin heimo on Herran Sebaotin viinitarha, ja Juudan miehet ovat hänen ilo-istutuksensa...” Jes. 5:7. Siis Vanhan Testamentin aikana Israelin kansa on kuvannut Herran viinitarhaa - nykyisin Hänen seurakuntansa kuvaa sitä.

Jeesus on viinipuu ja me olemme oksat. Viinipuun oksat eivät pysy pystyssä ilman tukea, ilman sitä ne leviäisivät maahan ja hedelmät pilaantuisivat. Viinipuun oksat eivät voi olla tukena toinen toisilleen, ne tarvitsevat välttämättä tukipylvään, että voisivat pysyä pystyssä.

Jeesus on viinipuu, mutta Hän on myös tukipylväämme, vain Hänen kauttaan voimme pysyä pystyssä. Emme voi olla tueksi toisille muuten, kuin olemalla esimerkkinä pysymällä kiinni pylväässä. Emme voi olla muuten avuksi, kuin sanoa Johanneksen Kastajan tavoin: ”Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!” Joh. 1:29.

Hedelmien kantamisen ehtoja

”Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä.” Joh. 15:5.

Ensimmäinen ehto on pysyä kiinni pylväässä, joka on Jeesus. Omat hedelmät ovat pilaantuneita, joita ei voi syödä. Jumala ei voi hyväksyä sellaisia hedelmiä. ”...Ja hän odotti sen kasvavan rypäleitä, mutta se kasvoi villimarjoja.” Jes. 5:2 Jeesus sanoi: ” Ilman minua te ette voi mitään tehdä”. Vaikka ihminen tekisi omilla voimillaan jotakin hyvää, mutta ilman Jeesusta, silloin Jumala ei voi hyväksyä sellaisia hedelmiä, ne ovat pilaantuneita, ja niitä ei voi käyttää.

»Minun Isäni on viinitarhuri. Jokaisen oksan minussa, joka ei kannu hedelmää, Hän karsii pois.» Oksa saattaa ulkonaisesti olla liittyneenä

viinipuuhun, mutta sillä ei ole elävää yhteyttä siihen. Siinä ei silloin tapahdu kasvua eikä se tuota hedelmää. Samoin saattaa ihmisellä olla näennäinen yhteys Kristukseen, mutta todellinen yhteys Häneen uskon kautta puuttuu. Uskonnon tunnustaminen saattaa ihmiset seurakunnan yhteyteen, mutta luonne ja käytös osoittavat, ovatko he yhteydessä Kristuksen kanssa. Elleivät he tuota hedelmää, he ovat kuivia oksia. Heidän erillään olonsa Kristuksesta aiheuttaa täydellisen perikadon, jota kuvataan kuolleella oksalla. »Jos joku ei pysy minussa», Kristus sanoi, »niin hänet heitetään pois niin kuin oksa, ja hän kuivettuu; ja ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat». AT. 654.

Toinen ehto on puhdistaminen. ”...ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän.” Joh. 15:2

Kun yhdestä oksasta lähtee haaroja, niitä pitää karsia pois, että viinirypäle rykelmälle olisi riittävästi ravintoa. ”Ja jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niin kuin hän on puhdas.” 1. Joh. 3:3.

Uskon tiellä meidän pitää kuunnella Viinitarhurin neuvoja ja sallia, että Hän karsii pois kaiken, mikä kuluttaa hengellisiä voimiamme, että todella voisimme kantaa paljon hedelmiä.

Myös kypsymisen aikana lehdet viinirypäle rykelmien yläpuolella pitää ottaa pois, että aurinko voisi paistaa niiden päälle. Silloin viinirypäle tulee hyvin makeaksi.

Samalla tavalla meidän pitää antaa mahdollisuus, että Vanhurskauden Aurinko paistaa hedelmiemme päälle, että ne kypsyisivät hyvin ja olisivat Jumalalle kelvollisia.

”Vakavasti, mutta hellästi Jeesus selitti viinitarhurin tarkoitusta. Kärsiminen tuottaa tuskaa, mutta veitsi on Isän kädessä. Hän ei käytä kättään huolimattomasti eikä toimi välinpitämättömästi. On oksia, jotka luikertelevat maata pitkin, ne on irrotettava maallisista tuista, joihin niiden kärjet tarttuvat. Ne on ohjattava ylöspäin, löytämään tukensa Jumalassa. Liiat lehdet, jotka riistävät elinvoimaa hedelmiltä, on karsittava pois. Villiversot on karsittava, jotta tulisi tilaa Vanhurskauden Auringon parantaville säteille. Viinitarhuri karsii pois vahingolliset vesat, jotta hedelmää tulisi runsaammin.” AT. 655.

Siis meidän pitää antaa Vanhurskauden Auringon paistaa sydämessämme, ainoastaan silloin voimme valmistautua olemaan myös Viinitarhurin apulaisina. Herra meitä auttakoon siihen.

Työntekijänä viinitarhassa

"Sillä taivasten valtakunta on perheenisännän kaltainen, joka varhain aamulla lähti ulos palkkaamaan työmiehiä viinitarhaansa. Matt. 20:1.

Jumala on kutsunut ja kutsuu yhä työntekijöitä viinitarhaansa. Siis Hänen viinitarhansa ei ole ainoastaan Hänen seurakuntansa, vaan myös koko maailma, koska Jeesus antoi elämänsä koko ihmiskunnan puolesta.

Tämä kutsu on suuri etuoikeus meille! Miten suuri ilo on olla Herran apulaisena Hänen viinitarhassaan! Tämä on hyvin miellyttävää työtä. Se tekee meistä onnellisimpia ihmisiä maan päällä. Kaikkein suurin ilo on, kun nähdään hyviä hedelmiä työstä.

"Ja seurakunnalle, joka kokoontuu heidän kodissansa. Tervehdys Epainetukselle, rakkaalleni, joka on Aasian ensi hedelmä Kristukselle." Room. 16:5.

"Mutta minä kehoitan teitä, veljet: te tunnette Stefaniaan perhekunnan ja tiedätte, että se on Akaian ensi hedelmä ja että he ovat antautuneet pyhien palvelukseen." 1. Kor. 16:15.

Maailmassa ei ole jalompaa työtä kuin sielujen pelastamisen työ. Tällä työllä on ikuinen arvo, ja palkka on suuri. Tällä työkentällä emme jää työttömiksi elämämme loppuun asti!

Työtä Herran viinitarhassa pitää tehdä samalla tavalla ja paljon tarkemmin kuin kirjaimellisessa viinitarhassa, koska tällä työllä on ikuinen arvo. Tässä työssä tarvitaan antautumista, rakkautta, kestävyyttä, pitkämielisyyttä, kärsivällisyyttä, uskoa ja muita ominaisuuksia, jotka ovat tarpeellisia tässä jalossa työssä. Jokainen työtehtävä Herran viinitarhassa pitää suorittaa suurella rakkaudella. Ainoastaan silloin tulokset ovat hyviä.

"Vanhemmat, kun kasvatatte lapsianne, tutkikaa niitä opetuksia, joita Jumala on antanut luonnon välityksellä. Jos kasvattaisitte neilikkaa, ruusua tai liljaa, miten menettelisitte? Kysykää puutarhurilta, millä tavalla hän saa jokaisen oksan ja lehden versomaan niin kauniisti ja kehittymään niin sopusointuisesti. Hän kertoo teille, ettei tämä tapahtunut kovakouraisesti tai väkivalloin, sillä tällainen menettely vain rikkoisi hennot varret. Se tapahtui pienten, usein toistuvien hoitotoimenpiteitten avulla. Hän kasteli maata ja varjeli kasveja kovilta tuuilta ja auringon paahteelta, ja Jumalan voimasta ne kasvoivat ja puhkesivat ihaniin kukkiin. Seuratkaa puutarhurin menettelyä kasvattaessanne lapsianne. Koettakaa muovata heidän luonnettaan Kristuksen luonteen kaltaiseksi

opastamalla ja auttamalla heitä hellästi ja rakastaen.” AT. 494.

”Käykäämme varhain viinitarhoihin katsomaan, joko viiniköynnös versoo ja ummut aukeavat, joko kukkivat granaattipuut. Siellä annan sinulle rakkauteni. Kork. veisu 7:12.

Tässä kuvataan seurakunnan suhdetta, joka on toimiva ja elävä. Jeesuksen välityksellä, se tuo hyviä hedelmiä. Seurakunnan kasvu hengellisesti ja luvultaan on rakkaudellisen kanssakäymisen tulos Jeesuksen kanssa. Nämä suhteet kuvataan vielä hyvin kauniisti: ”Niin kuin omenapuu metsäpuitten keskellä, niin on minun rakkaani nuorukaisten keskellä; minä halajan istua sen varjossa, ja sen hedelmä on minun suussani makea.” Kork. veisu 2:3. Siis hyvät hedelmät tulevat ylhäältä, Jeesukselta ja ne ovat todella makeita seurakunnalle. Hyvät hedelmät antavat suuren ilon seurakunnalle ja vielä enemmän taivaassa. Kun nähdään hyviä tuloksia, intomme kasvaa tekemään työtä Herran viinitarhassa. Auttakoon Hän meitä siihen.

Mitä meidän pitää ottaa huomioon?

”Sillä Israelin heimo on Herran Sebaotin viinitarha, ja Juudan miehet ovat hänen ilo-istutuksensa. Ja hän odotti oikeutta, mutta katso, tuli oikeuttomuus, ja vanhurskautta, mutta katso, tuli vaikerrus.” Jes. 5:7.

”Kuulkaa toinen vertaus: Oli perheenisäntä, joka istutti viinitarhan ja teki aidan sen ympärille ja kaivoi siihen viinikuurnan ja rakensi tornin; ja hän vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti muille maille. Ja kun hedelmän aika lähestyi, lähetti hän palvelijoitansa viinitarhurien luokse perimään hänelle tulevat hedelmät. Mutta viinitarhurit ottivat kiinni hänen palvelijansa; minkä he pieksivät, minkä tappoivat, minkä kivittivät. Vielä hän lähetti toisia palvelijoita, useampia kuin ensimmäiset; ja näille he tekivät samoin. Mutta viimein hän lähetti heidän luokseen poikansa sanoen: 'Minun poikaani he kavahtavat.' Mutta kun viinitarhurit näkivät pojan, sanoivat he keskenänsä: 'Tämä on perillinen; tulkaa, tappakaamme hänet, niin me saamme hänen perintönsä.' Ja he ottivat hänet kiinni ja heittivät ulos viinitarhasta ja tappoivat. Kun viinitarhan herra tulee, mitä hän tekee noille viinitarhureille?" He sanoivat hänelle: "Nuo pahat hän pahoin tuhoaa ja vuokraa viinitarhan toisille viinitarhureille, jotka antavat hänelle hedelmät ajallansa." Matt. 21:33-41.

Tiedämme, että Israelin kansa, joka oli etuoikeutettu ja piti olla siunaukseksi koko maailmalle, oli ylpeä, ja halusi pitää siunaukset vain

itsellään, näin he eivät voineet täyttää Jumalan tahtoa. Se mitä Herra ei voinut tehdä vanhan Israelin kautta, Hän haluaa tehdä sen seurakuntansa kautta nykyisin.

”Viinitarhurit, joille Herran viinitarha oli uskottu, eivät hoitaneet luottamustehtäväänsä. Papit ja opettajat eivät neuvoneet kansaa uskollisesti. He eivät esittäneet heille Jumalan hyvyyttä ja armoa eivätkä velvoittaneet heitä rakastamaan ja palvelemaan häntä. Nämä viinitarhurit tavoittelivat omaa kunniaansa. He halusivat saada viinitarhan tuotteet omaan käyttöönsä. He pyrkivät kaikin tavoin saamaan osakseen ihmisten huomion ja kunnioituksen.” Kr. v. 214.

Haluammeko oppia Israelin kansan tekemistä virheistä, ettemme seuraisi heidän tietänsä. Jumala meitä auttakoon siihen.

Mitä taivaallinen Viinitarhuri sanoo: ”Ottakaamme ketut kiinni, pienet ketut, jotka viinitarhoja turmelevat, sillä viinitarhamme ovat kukassa.” Kork. veisu 2:15.

Tehtävämme on myös katsoa Herran avulla, ettei sielunvihollinen pääse tekemään tuhotyötä sydämeemme ja seurakunnan sisälle. Hän toimii kuin ketut salaperäisesti. Hän kylvää lusteet, eli kaikki salaiset synnit. Kylvää epäilystä, itsekkyyttä, ylpeyttä, vihaa ja kaikkinaisia paheita, jotka turmelevat hengellistä kasvua ja menestystä. Nämä pitää karsia pois, pienet ketut pitää ottaa kiinni. Meidän pitää suojella itseämme ja seurakuntaamme vihollisen vaikutukselta. Meidän pitää valvoa itseämme, ettemme tulisi välipitämättömiksi viinitarhan työn suhteen, ja laiminlöisi annettua tehtävää. Silloin yhteytemme Jeesukseen katkeaa ja seuraukset ovat ikäviä.

”Oletko sinä, oi suruton sydän, hedelmättömänä puuna Herran viinitarhassa? Lausutaanko sinusta ennen pitkää tuomion sanat? Kuinka kauan olet vastaanottanut hänen lahjojaan? Kuinka kauan hän on valvoen odottanut sinulta vastarakkautta? Mitä etuoikeuksia sinulla onkaan ollut, kun hän on istuttanut sinut viinitarhaansa ja olet saanut olla puutarhurin huolellisessa hoidossa! Miten usein onkaan evankeliumin hellä sanoma riemastuttanut mieltäsi! Kristuksen nimen mukaan sinua sanotaan kristityksi ja olet ulkonaisesti sen seurakunnan jäsen, joka on hänen ruumiinsa, mutta kuitenkin et tietoisesti ole missään elävässä yhteydessä hänen rakkautta uhkuvaan sydämeensä. Hänen elämänsä ei tulvi ylitsesi. Hänen luonteensa suloisuus, »Hengen hedelmä», ei ilmene elämässäsi.” Kr. v. 158.

Herra meitä auttakoon, että valvomme ja tekisimme työtä itsemme ja lähimmäistemme hyväksi ja meillä olisi aina elävä yhteys Hänen kanssaan!

Edelleen Herra kutsuu työtovereita viinitarhaansa

”Ja kun hän lähti ulos yhdennentoista hetken vaiheilla, tapasi hän vielä toisia siellä seisomassa; ja hän sanoi heille: 'Miksi seisotte täällä kaiken päivää joutilaina?' He sanoivat hänelle: 'Kun ei kukaan ole meitä palkannut.' Hän sanoi heille: 'Menkää tekin minun viinitarhaani.'” Matt. 20:6, 7.

Elämme tämän maailman historian viimeisenä hetkenä ja pian armonovi suljetaan. Meillä on etuoikeus tehdä työtä viimeisenä hetkenä. Kaikki ajanmerkit osoittavat, että todella tämä pahan maailman loppu on lähellä. Loppumerkkejä nykyisin nähdään ja kuullaan päivittäin, jotka suurella äänellä huutavat: Armonaika pian loppuu, oletko valmis kohtamaan Jeesuksen enkeleineen taivaan pilvissä? Pian Hän tulee tuomaan suuren palkan kaikille, jotka uskollisesti ja ahkerasti tekivät työtä Hänen viinitarhassaan. Miten suuri ilo tulee meille olemaan, kun kuulemme ihanan kutsun: ”Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.” Matt. 25:21.

”Mutta kun ilta tuli, sanoi viinitarhan herra tilansa hoitajalle: 'Kutsu työmiehet ja maksa heille palkka, viimeisistä alkaen ensimmäisiin asti.'” Matt. 20:8.

Miksi vertauksessa viinitarhan herra sanoi että palkkaa pitää maksaa ”viimeisistä alkaen ensimmäisiin asti”? Sitä paitsi kaikki saivat samanlaisen palkan! Inhimillisen ymmärryksen mukaan tässä ei ole logiikkaa, mutta Jumala tietää, miksi näin pitää olla.

On sanottu: ”Ja yksi vanhimmista puhui minulle ja sanoi: "Keitä ovat nämä pitkiin valkeihin vaatteisiin puetut, ja mistä he ovat tulleet?" Ja minä sanoin hänelle: "Herrani, sinä tiedät sen." Ja hän sanoi minulle: "Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä.” Ilm. 7:13, 14. Tästä todistuksesta ymmärrämme, että viimeinen joukko 144 000 on elänyt hyvin vaikeissa olosuhteissa. Heille annettiin koko valo: Pyhäkkö oppi, sapatti, terveysuudistus, uskonkautta vanhurskauttaminen ja tosi vaikeissa vastoinkäymisissä työskennellen he levittivät evankeliumia ja

elivät koko totuuden mukaan. Heillä on ollut suuria koetuksia ja vaikeuksia, ovat käyneet lopussa Jaakobin ahdistuksen ajan. Hyvin vaikeissa olosuhteissa tämä ryhmä muodostaa Kristuksen kaltaisen luonteen. Ehkä tämä on syy miksi palkka annetaan viimeisistä alkaen.

Lohduttava sanoma

”Olkoonpa seurakunta vaikka maan köyhin ja vailla kaikkea ulkonaista viehättävyyttä, mutta jos sen jäsenillä on Kristuksen luonteen periaatteet, heillä on myös sydämessään hänen ilonsa. Enkelit yhtyvät heidän jumalanpalveluksiinsa. Kiitollisista sydämistä kohoaa ylistys ja kiitos Jumalan luo suloisena uhrina.” Kr. v. 219.

Usein työntekijä ajattelee: Olen mitätön, minulla ei ole kykyä, en osaa puhua, en osaa laulaa tai soittaa jne. Mutta jos nöyrällä mielellä haluamme tehdä työtä Herran viinitarhassa, silloin Hän voi meitä käyttää, kun yhdistämme voimattomuutemme Hänen voimaansa, niin Hänen avullaan voimme suorittaa annetut tehtävät ja saada hyviä tuloksia.

”Jos viljelet uskollisesti sielusi viinitarhaa, niin Jumala tekee sinut työtoverikseen. Ja silloin saat tehtäväksesi työn, joka ei koske vain sinua vaan myös toisia. Kun Kristus vertaa seurakuntaa viinitarhaan, niin ei hän sillä opeta meitä osoittamaan myötätuntoa ja työskentelemään vain omassa keskuudessamme. Herran viinitarhaa tulee suurentaa. Hän toivoo sen laajenevan kaikkeen maailmaan. Samalla kun saamme Jumalalta opetusta ja armoa, meidän tulisi neuvoa toisiakin hoitamaan näitä arvokkaita istutuksia, ja niin voimme laajentaa Herran viinitarhaa. Jumala odottaa saavansa nähdä merkkejä uskostamme, rakkaudestamme ja kärsivällisyydestämme. Hän tarkkaa meitä nähdäkseen, osaammeko käyttää hyväksemme kaikkia hengellisiä etujamme kehittyäksemme hänen maanpäällisen viinitarhansa taitaviksi työntekijöiksi, jotta pääsisimme kerran Jumalan paratiisiin, siihen Eeden-kotiin, josta Aadam ja Eeva karkotettiin heidän rikkomuksensa tähden.” Kr. v. 205, 206.

Siis Jumala on antanut meille suuria etuja, meillä on ihana totuus, paljon tietoa, suuri valo, tiedämme myös, että hyvin vähän aikaa vielä on jäljellä ja työ viinitarhassa päättyy. Sen vuoksi suurella innolla ja ahkeruudella, meidän tulee jatkaa, koska juuri nyt on ratkaiseva hetki saada paljon hedelmiä joita Viinitarhuri voi hyväksyä.

Vanhurskauden Auringon vaikutuksesta vihdoin seurakunta saavuttaa sen tilan, jonka Jumala on tarkoittanut, se on oleva voitosta riemuitseva

seurakunta: ”... ja heidän nimensä on oleva "vanhurskauden tammet", "Herran istutus", hänen kirkkautensa ilmoitukseksi.” Jes. 61:3.

Rakkaat veljet ja sisaret olkaamme ahkeria Herran työssä, pian pitkä työpäivä päättyy ja alkaa uusi päivä, joka ei pääty milloinkaan. Pian saamme nähdä Vapahtajamme, joka vie meidät ikuiseen kotiin, missä on ainainen ilo ja onni, koska kaikki entinen on mennyt. Siellä saamme levätä pitkästä taistelusta ihanan Eedenin puutarhassa, katsella kauniita kukkia ja erilaisia hedelmäpuita, joista vapaasti saamme syödä. Ei ole enää vaaraa syödä hyvän ja pahantiedon puusta, koska niitä ei ole enää olemassa. Synti ja paha on poistettu ikuisiksi ajoiksi. Ei ole enää heikkoutta, sairautta, vanhuutta ja kuolemaa. Kieli on liian vajaa selittämään mitä Jumala on valmistanut niille, jotka Häntä rakastavat. Olkaamme rohkealla mielellä ja seuratkaamme uskomme Alkajaa ja Täyttäjää, pian Hän vie meidät taivaalliseen kotiin.

Herra olkoon kanssamme ja auttakoon meitä tässä. Aamen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

"Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan"

Matt. 5: 8.

Vuorisaarnan autuaaksi julistukset ovat yksi Jumalan rakkauden lupauksien arvokkaimpia jalokiviä. Ne ilmaisevat Herran toiveen meidän onnellisuudestamme, nykyisen ja iankaikkisen hyvinvoinnin salaisuudesta.

"Vuorisaarna on mahtava aikaansaannos, kuitenkin niin yksinkertainen, että lapsi voi tutkia sitä ilman väärinymmärtämistä." Counsels to Parents, Teachers and Students, s. 493.

"Autuudenlupaukset olivat hänen tervehdyksensä koko ihmisperheelle. Katsellessaan sitä suurta kansanjoukkoa, joka oli kokoontunut kuuntelemaan vuorisaarnaa, hän näytti hetkeksi unohtaneen, ettei hän ollut taivaassa, ja hän käytti valkeuden maailman tavanomaista tervehdystä. Hänen huuliltaan tulvivat siunaukset aivan kuin kauan

suljettuna olleesta, ylitse pursuavasta lähteestä." EK. s. 76.

Yksi monista autuaaksi julistuksista, joita Jeesus tarjosi katuville ja kääntyneille, oli tämä: "Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan." Matt. 5: 8.

Daavid on luonut samanlaisen sanoman Psalmissa 24, todennäköisesti juhliakseen arkin kuljettamista Jerusalemiin. "Kuka saa astua Herran vuorelle, kuka seisoa hänen pyhässä paikassaan? Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän, joka ei halaja turhuutta eikä vannoo väärin. Hän saa siunauksen Herralta ja vanhurskauden pelastuksen Jumalalta." Ps. 24: 3-5.

Tämä kuvaus ei viittaa ulkonaiseen puhtauteen. "Juutalaiset olivat niin tarkkoja muodollisen puhtauden suhteen, että heidän määräyksensä olivat äärimmäisen rasittavia. Säännöt ja rajoitukset ja ulkonaisen saastutuksen pelko valtasivat kokonaan heidän ajatuksensa, eivätkä he huomanneet sitä tahraa, jonka itsekkyyys ja ilkeys painavat sieluun.

Jeesus ei aseta tätä muodollista puhtautta yhdeksi hänen valtakuntaansa pääsemisen ehdoksi, vaan hän puhuu sydämen puhtauden tarpeellisuudesta. 'Ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdas/ Jaak. 3: 17. Jumalan kaupunkiin ei pääse mitään saastuttavaa. Kaikki, joista kerran tulee sen asukkaita, ovat täällä puhdistuneet sydämeltään." ASV. s. 39.

Autuaita

Kreikkalaisen sanan merkitys sanalle "autuas", *makarioi*, on "iloinen" tai "hyväonninen". Sana vastaa hebrean kielellä, *ashre*, sanaa "iloinen" tai "siunattu". Jeesus tuntee inhimillisen olemuksen syvyyksiä myöten ja sen sisäisen toiveen iloisena olemisesta. Tämä johtuu siitä, että hän asetti tämän kaipuun ihmiseen luodessaan hänet kuvakseen. Kun valitsemme Kristuksen Pelastajaksemme ja Herraksemme ja vaellamme kaidalla tiellä totellen hänen sääntöjään rakkaudesta, me olemme armon valtakunnan kansalaisia. Me saamme hänen lupaamansa rauhan, anteeksiannon ja pelastuksen - ei hetkellistä mielihyvää, jota maailman huvitukset tarjoavat, vaan rauhan, joka kestää silloinkin, kun vastoinkäymiset ravistelevat meitä koettelemuksineen. Mutta tämän rauhan ehtona on puhdas sydän.

Puhdas sydän

Kun puhutaan "puhtaasta sydäimestä", me ajattelemme pääasiassa

seksuaalista puhtautta. On totta, että puhdas elämä sulkee pois kaikki seksuaaliset suhteet avioliiton ulkopuolella, ja joka toivoo sydämen puhtautta, ei anna mielikuvituksensa ja ajatuksiensa virrata alhaisiin ja synnillisiin himoihin. "Mutta Jeesuksen sanat, 'autuaita ovat puhdassydämiset', omaavat syvemmän merkityksen - ei pelkästään puhtautta siinä mielessä, jossa sanan ymmärretään tarkoittavan vapautta aistillisuudesta, puhtautta himoista, vaan todellisia, kätkössä olevia sielun tarkoitusperiä ja motiiveja, jotka ovat vapaita ylpeydestä ja itsensä korostamisesta, sen sijaan nöyriä, epäitsekkeitä, lapsenomaisia." Ibid, s. 25. 1.

"Joka oppii Jeesuksesta, hän tulee olemaan näkyvä merkki kasvavasta vastenmielisyydestä huolettomia tapoja, karkeaa kielenkäyttöä ja epäpuhtaita ajatuksia vastaan. Kun Kristus asuu sydämessä, seurauksena on ajatusten ja tapojen puhtaus ja hienostuminen." Ibid, s. 24.

Se, jolla on puhdas sydän, ei elä arvostellen toisia, koska toisten alas painamisen tarkoituksena on korottaa itseään, osoittaa ylimielisyyttä ja ylpeyttä. Puhdassydäminen ihminen varoo mustasukkaisuuden, kateuden ja juoruilujen myrkyä.

Kauna ja viha ovat pahempia kuin syöpä, koska ne saastuttavat meidän sydämemme ja erottavat meidät Jumalasta, "...mutta, jos te ette anna ihmisille anteeksi", Jeesus sanoi, "ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän rikkomuksianne." Matt. 6: 15. "Sillä sydäimestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkkaukset. Nämä ihmisen saastuttavat..." Matt. 15:19,20.

Kaksinaamaisilla ihmisillä, jotka ylistävät sinua ollessasi läsnä, mutta arvostelevat sinua, kun et ole paikalla, on epäpuhdas sydän. "He puhuvat valhetta toinen toisillensa, puhuvat liukkein huulin, kaksimielisin sydämin. Hävittäköön Herra kaikki liukkaat huulet, kielen, joka kerskuen puhuu." Ps. 12: 3, 4.

Se, joka haluaa puhtaan sydämen, ei kuluta tunteja TV:n ääressä katsellen syntiä, maailmallisuutta, väkivaltaa, moraalittomuutta ja spiritualismia. Hän ei saastuta sieluaan lukemalla romaaneja ja vitsejä. Jolla on puhdas sydän, puhuu aina totta, siinäkin tapauksessa, että saattaa menettää jotain; ei hän puhu puolitotuksia johtaakseen toisia harhaan tai antaakseen todellisuudesta muunnellun käsityksen.

"Maailma tarvitsee eniten miehiä, joita ei voida ostaa eikä myydä,

miehiä, jotka sisintä olemustaan myöten ovat rehellisiä ja vilpittömiä, miehiä, jotka eivät pelkää kutsua syntiä sen oikealla nimellä, miehiä, joiden omatunto on yhtä uskollinen velvollisuudelle kuin magneettineula pohjoisnavalle, miehiä, jotka puolustavat totuutta, vaikka taivaat sortuisivat." EK. s. 56. Näillä periaatteilla varustetuilla miehillä ja naisilla on puhdas sydän.

Oletko sinä ja minä saaneet kaikki, mitä olemme lainanneet? Olemmeko me maksaneet velkamme? Ajan kuluminen ei vähennä velvollisuuttamme. Kun löydämme esineitä, yritämmekö etsiä niiden omistajaa vai yritämmekö keksiä syitä pitääksemme esineet ominamme? Sydämen puhtaus liittyy käytännön kristillisyyteen, vastuuseemme toisista.

Puhtaan sydämen hedelmä

"Kun henkilö on täysin tyhjentynyt itsestään, kun jokainen väärä jumala on heitetty pois sielusta, tyhjiön täyttää sieluun virtaava Kristuksen Henki. Sellaisella on usko, joka toimii rakkaudesta ja puhdistaa sielun jokaisesta moraalisesta ja henkisestä tahrasta. Pyhä Henki, sielun Muotoilija, voi työskennellä sydämessä vaikuttaen ja ohjaten niin, että sielu iloitsee hengellisistä asioista. Hän elää Hengen mukaisesti ja Hengen asiat ovat hänen mielessään. Hänen luottamuksensa ei perustu häneen itseensä; Kristus on kaikki kaikessa. Pyhä Henki pitää totuuden pysyvästi muuttumattomana; hän saa lempeitä yhdistäviä sanoja ja antaa Herralle kunnian sanoen 'mutta meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä kautta' (1. Kor. 2: 10). 'Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut' (jae 12).

Hänessä ilmenevä Henki saa aikaan myös vanhurskauden hedelmiä. Kristus on hänessä 'sen veden lähde, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään' (Joh. 4: 14). Mikä on muodostuneen hedelmän ominaisuus?

Ne, joilla on tämä Henki, ovat innokkaita työntekijöitä yhdessä Jumalan kanssa; taivaalliset olennot tekevät yhteistyötä heidän kanssaan.

"Puhdassydämiset näkevät Luojan hänen voimallisen kätensä teoissa, kaikessa siinä kauniissa, mitä maailmankaikkeuteen sisältyy. Hänen kirjoitetussa sanassaan he vielä selvemmin havaitsevat hänen laupeutensa, hyvyytensä ja armonsa ilmestyksen. Totuudet, jotka salataan viisailta ja ymmärtäväsiltä, ilmoitetaan lapsenmielisille. Totuuden

kauneus ja arvo, jota maailman viisaat eivät tajua, selviää yhä täydellisemmin niille, jotka luottavaisen lapsen tavoin haluavat oppia tuntemaan Jumalan tahdon ja noudattaa sitä. Me havaitsemme totuuden silloin, kun itse tulemme jumalallisesta luonnosta osallisiksi." ASV. s. 41,42.

"Liian monet kristityt tulevat hengellisesti kaksinaamaisiksi yrittäen pitää katseensa toisella silmällä kiinnitettynä taivaalliseen Kaanaaseen ja toisella synnin nautintoihin ja Egyptin lihapatoihin. Ainoa turvamme on elää periaatteen mukaisesti ja pitää Jumala ensimmäisenä elämässämme. Ne, jotka tänään pitävät maailman asioita toivottavina ja jotka suuntaavat mielenkiintonsa saatanan ylläpitämään maailman kiiltävään rihkamaan, eivät näe koskaan Jumalan tottelemisessa suurempaa arvoa. Sielun ikkuna täytyy pitää puhtaana, jos haluamme nähdä Jumalan." SBC. s. 328.

Lupaus sanoo, että "puhdassydämiset... saavat nähdä Jumalan" Matt. 5: 8. "Kolmesataa vuotta Eenok etsi sielun puhtautta ollakseen sopusoinnussa taivaan kanssa. Kolme vuosisataa hän oli vaeltanut Jumalan kanssa. Päivästä toiseen hän oli ikävöinyt läheisempää yhteyttä. Läheisemmäksi ja läheisemmäksi oli yhteys kasvanut, kunnes Jumala otti hänet luokseen.

Jeesus tulee pian ottamaan myös meidät taivaaseen. Ajan merkit ja profetioiden täytyminen ennustavat selvästi hänen tulemistaan. Todella, Jeesus tulee pian ottamaan meidät tuohon täydellisen onnellisuuden kotiin, taivaaseen, jota eivät synty ja kuolema varjosta, mistä pahuuden jäljet ovat ainiaaksi kadonneet. Ainoaksi muistoksi jäävät haavat Vapahtajamme käsissä. Me kysymme: "Mitä ovat nuo haavat sinun rinnassasi? Hän vastaa: Ne lyötiin minun ystäväini huoneessa." Sak. 13: 6.

Miten voimme saada puhtaan sydämen?

Toivotko saavasi puhtaan sydämen? Valmista mielesi eroamaan synnistä. Tee tästä säännöllinen periaate elämässäsi ja keskity elämäsi kokonaan Jumalalle Kristuksen armon kautta. Luovu menneiden aikojen virheistäsi ja sano kuten Paavali: "Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin, minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut kutsunut Kristuksessa

Jeesuksessa" Fil. 3: 13, 14.

"Kun hän astui alas vuorelta, seurasi häntä suuri kansan paljous. Ja katso, pitaalinen mies tuli ja kumartui maahan hänen eteensä ja sanoi: 'Herra, jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa'. Niin hän ojensi kätensä, kosketti häntä ja sanoi: "Minä tahdon; puhdistu". Ja kohta hän puhdistui pitaalistaan. Matt. 8: 1-3.

Kerro rakkaalle Jeesuksellesi sama asia: "Herra, jos sinä haluat, sinä voit puhdistaa minut synnin saastuttavasta pitaalista, likaisen sydämeni tahroista, kapinallisen luonteeni vääristymistä." Ano Mestarilta syntiesi anteeksiantamusta. Mutta tee samalla varma päätös jättää pois Hänen avullaan kaikki synnilliset tavat. Jeesus ojentaa rakkaudella kätensä sinun puoleesi ja sanoo: "Minä haluan, että sinä olet puhdas!"

Vaikka Daavid oli syyllistynyt hirveään syntiin, hän katuvana ei esittänyt mitään puolustusta teoilleen. "Pese minut puhtaaksi rikoksestani, " hän sanoi, "puhdistu minut synnistäni. Sillä minä tunnen rikokseni, ja minun syntini on aina minun edessäni. Puhdistu minut isopilla, että minä puhdistuisin, pese minut, että minä lunta valkeammaksi tulisin. Jumala luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi vahva henki. Älä heitä minua pois kasvojesi edestä, äläkä ota minulta pois pyhää henkeäsi. Anna minulle jälleen autuutesi ilo, ja tue minua autuutesi hengellä." Ps. 51:4-14.

"Kun minä siitä vaikenin, riutuivat minun luuni jokapäiväisestä valituksestani. Sillä yötä päivää oli sinun kätesi raskaana minun päälläni; minun nesteeni kuivuivat niin kuin kesän helteessä. Minä tunnustin sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani; minä sanoin: "Minä tunnustan herralle rikokseni" ja sinä annoit anteeksi minun syntivelkani." Ps. 32: 3-5.

Vain Jeesus voi puhdistaa meidät. "Ja minä annan teille uuden sydämen," Hän lupasi, "ja uuden hengen minä annan teidän sisimpäänne. Minä poistan teidän ruumiistanne kivisydämen ja annan teille lihasydämen. Henkeni minä annan teidän sisimpäänne ja vaikutan sen, että te vaellatte minun käskyjeni mukaan, noudatatte minun oikeuksiani ja pidätte ne." Hes. 36: 26, 27.

Rukoilkaamme hartaasti hengellistä elpymistä. Analysoikaamme menneisyyttämme ja tunnustakaamme Jumalalle kaikki syntimme jättämättä mitään sanomatta tai etsimättä syytä. Puhukaamme hänelle asioista, joita meidän olisi pitänyt tehdä, mutta emme ole tehneet,

itsekkyydestämme, epäpuhtaista ajatuksista, sanoista ja teoista, kaunasta ja katkeruudesta, ja kaikesta muusta, mitkä ovat saastuttaneet sydämemme. Luottakaamme Jeesuksen lunastavaan vereen ja astukaamme uuteen tilaan, jossa koemme kiitollisuutta ja onnellisuutta uudestisyntymisestä, jonka olemme kokeneet Kristuksen vanhurskaudessa ja tilaisuudessa tulla pestyksi hänen verellään.

Haluamme nähdä Jumalan - ei pelkästään uskon silmin, vaan hänen kirkkaudessaan. Haluamme nähdä hänen tulevan taivaan pilvissä ja olla aina hänen kanssaan paikassa, jossa on vain puhdassydämiä, jotka on pesty Jumalan Pojan arvokkaalla verellä.

Rukoilkaamme ja työskennelkäämme saavuttaaksemme voitto. Riippukaamme kiinni Jumalan lupauksissa. Palvelkaamme kiitollisin sydämin sitä, mitä hän on tehnyt ja tekee edelleen ja tulee tekemään elämämme hyväksi. Kuunnelkaamme kaikki siunausten vuorelta, sanoista, jotka Jeesus sanoi omalla suullaan: "Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan." Aamen.

Gerhard Hunger, Argentina

Jeesus Kristus - maailman valo

"Mutta Jeesus huusi ja sanoi: "Joka uskoo minuun, se ei usko minuun, vaan häneen, joka on minut lähettänyt. Ja joka näkee minut, näkee hänet, joka on minut lähettänyt. Minä olen tullut valkeudeksi maailmaan, ettei yksikään, joka minuun uskoo, jäisi pimeyteen." Joh. 12:44-46. "Kristus tuli maailmaan henkilökohtaiseksi Vapahtajaksi. Hän edusti henkilökohtaisesti Jumalaa. Hän lähti taivaaseen kuin henkilökohtaisena Pelastajana ja tulee takaisin samalla tavalla kun meni sinne - henkilökohtaisena Vapahtajana." Bibelkommentar 348.

"Herra kutsui kansansa Israelin ja erotti sen maailmasta voidakseen uskoa sille pyhän tehtävän... Heidän kauttaan taivaan valon tuli loistaa maailman pimeille seuduille, ja heidän tuli vedota kaikkiin kansoihin, että ne luopuisivat epäjumalanpalveluksestaan ja alkaisivat palvella elävää ja totista Jumalaa." Ta. II. 155.

"Niin kuin ennen vanhaan Jumala kutsui Israelin kansaa, niin myös nykyisin hän kutsuu seurakunnan ollakseen maailman valona." Zeugnisse

Band 5, 481.

Kristus puhui niille, jotka seurasivat häntä: ”Te olette maailman valkeus.” Matt. 5:14.

”Valo, joka loistaa heistä, jotka ottavat Jeesuksen Kristuksen vastaan, ei lähde heistä itsestään. Se on peräisin yksin maailman valosta ja elämästä. Hän (Kristus) sytyttää tämän valon samalla tavalla, niin kuin sytyttää tulen, jota kaikkien pitää käyttää Hänen palveluksessa. Kristus on maailman valo, pyhyys, kaikkien uskovien pyhitys ja hänen valonsa pitää saada hyvillä teoilla ja heijastaa sitä eteenpäin.” Bibelkommentar 255.

”Kristus odottaa, että ihmiset ollessaan täällä maailmassa osallistuisivat hänen jumalallisesta luonnostaan, voidakseen siten ei ainoastaan heijastaa hänen kirkkauttaan Jumalan kunniaksi, vaan valaistakseen maailman pimeyttä taivaan loistolla.” Ta. II, 327.

”Niin kuin aurinko nousee idästä ja kulkee länttä kohti valaisten koko maailman, niin myös todellinen Kristuksen seuraaja on maailman valo. Hän kulkee maailmassa kirkkaana ja loistavana valona, niin että pimeydessä olevat voivat saada valoa ja lämpöä hänestä. Kristus sanoo seuraajistaan: ”Te olette maailman valkeus. Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki olla kätkössä.” Ta. I, 364.

Kristuksen seuraajien pitää levittää valoa kaikille, jotka ovat ympäröity eksytyksen ja synnin yön pimeydellä. Langenneille ihmisille ei ole annettu muuta valoa, eikä koskaan anneta toista valoa, kuin Jeesuksen Kristuksen aurinko.

Vapahtaja on ainut valo, joka voi valaista synnin pimeydessä olevan maailman. Hänestä on kirjoitettu.

”Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus.” Joh. 1:4. Opetuslapset saivat olla ainoastaan silloin valonkantajina, kun he olivat osallisina hänen elämästään. Ilman Jeesusta on yö ja pimeys. Jeesuksen kanssa on elämä ja valo. Kun Jeesus on maailman valo, silloin ennen hänen tuloansa maailmassa pitää olla yö ja pimeys. Oliko asia niin? Profeetta Jesaja, Jumalan yhteydessä oleva mies, kuvaa maailman tilannetta sanoilla: ”Sillä katso, pimeys peittää maan ja synkeys kansat, mutta sinun ylitsesi koittaa Herra, ja sinun ylläsi näkyy hänen kunniansa.” Jes. 60:2.

Valo on tarpeellinen siellä, missä pimeys hallitsee

”Totuus katsoi taivaalta ihmislasten ylle, mutta ei löytänyt vastakaikua,

koska pimeys peitti maailman ja kansat. Kun eksytyksen pimeys, jonka Jumalan kirkkaus peitti ihmisten katseesta, piti poistaa, silloin totuuden valon piti loistaa maailman moraalisisessa pimeydessä. Taivaan neuvostossa oli päätetty, että Jumalan ainutsyntyisen Pojan, pitää jättää hänen korkea asemansa taivaassa ja peittää jumalisuutensa inhimillisyyteen ja tulla tähän maailmaan. Ei minkään ulkopuolisen valon tulisi ympäröidä häntä - vain jalot armahtavaisuuden ominaisuudet, hyvyys ja rehellisyys; koska hänen piti esittää maailmalle jumalallinen luonne. Toki maailma, joka ei ollut tottunut katsomaan totuutta, kääntyi pois valosta ja lähti eksytyksen pimeyteen, koska eksytys valtasi heidän turmeltunutta makuaan enemmän kuin totuus.” Bibelkommentar. 202.

”Sillä katso, pimeys peittää maan ja synkeys kansat.” Tämä ei ole liioittelua, siitä puhuu apostoli Paavali, joka meni kaukaisiin maihin, Efesoon ja Korinttoon, joka oli Ateenassa ja Roomassa. Ja kaikkialla avoimin silmin hän näki kansojen ja ihmisten olosuhteet. Hän kirjoittaa Room. 1:21-24.

”Koska he, vaikka ovat tunteneet Jumalan, eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan ovat ajatuksiltaan turhautuneet, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynt. Kehuessaan viisaita olevansa he ovat tyhmiksi tulleet ja ovat katoamattoman Jumalan kirkkauden muuttaneet katoavaisen ihmisen ja lintujen ja nelijalkaisten ja matelevaisten kuvan kaltaiseksi. Sen tähden Jumala on heidät, heidän sydämensä himoissa, hyljännyt saastaisuuteen, häpäisemään itse omat ruumiinsa.”

Ensimmäisessä Korinttolaiskirjeessä 6:9-11 Paavali kuvaa silloisen maailman olosuhteita, erityisesti satamat ja kauppakaupunki Korinttoa vielä tarkemmin ja hämmästyttävästi: ”Vai ettekö tiedä, etteivät väärät saa periä Jumalan valtakuntaa Älkää eksykö. Eivät huorintekijät, ei epäjumalanpalvelijat, ei avionrikkoajat, ei hekumoitsijat eikä miehitykset, eivät varkaat, ei ahneet, ei juomarit, ei pilkkaajat eivätkä anastajat saa periä Jumalan valtakuntaa. Ja tuommoisia te olitte, jotkut teistä; mutta te olette vastaanottaneet peson, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskautetut meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä.”

Mikä hämmästyttävä syntiluettelo! Ja sellaisissa synneissä ja häpeällisessä tilassa Korinttolaisseurakunnan jäsenet elivät, ennen kuin Jeesus Kristus - armon Aurinko nousi heille. Ennen sitä oli yö ja pimeys.

Miksi Kristusta ei oteta huomioon ollenkaan? Koska hänen sanaansa ei tunneta. Ja miksi ihmiset eivät halua tietää mitään hänen sanastaan? Koska se tuomitsee ja rankaisee meitä, koska se laittaa sormemme elämämme ihmeelliseen paikkaan.

”Joka katsoo minut ylen eikä ota vastaan minun sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se sana, jonka minä olen puhunut, se on tuomitseva hänet viimeisenä päivänä. Sillä en minä itsestäni ole puhunut, vaan Isä, joka on minut lähettänyt, on itse antanut minulle käskyn, mitä minun pitää sanoman ja mitä puhuman.” Joh. 12:48, 49.

Miten vakavasti isämme ovat taistelleet, kärsineet Raamatun tähden. Salzburgin asukkaat antoivat mielummin kotinsa, ja lapsensa sen edestä, kuin luopuisivat Kristuksen sanasta. Ja nykyisin?

Kristusta ei tunneta, koska ei tunneta enää Raamattua. Ihmiset elävät pimeydessä. Tehdään sitä, minkä Jumala on kieltänyt.

Minä katson taaksepäin omaa elämääni. Kahdenkymmenen yhden vahana minulle nousi aurinko ja Kristus tuli elämäksi minulle. Mutta miten erilainen elämä tulee olemaan, kun Jeesus nousee maailman valona.

Jeesuksen mukana tulee elämä ja valo. Varmasti, kun aurinko nousee, silloin tunnustetaan kaikki, mitä aikaisemmin ei ollut selvää, eikä huomattu. Kun aamuisin aurinko pilkahtaa säteillään ikkunan läpi, silloin tässä auringon loistossa nähdään tuhansia ja jälleen tuhansia pölyhiukkasia, jotka lentävät joka suuntaan, niin että ihminen voi kauhistua, että pitää hengittää sellaista ilmaa. Niin on myös hengellisessä elämässä.

Kun armonaurinko nousee, ihminen tunnustaa itsensä Jumalan valossa

Tuhlaajapoika koki sikakaukalolla herätyksen, aallonpohjasta koitti uusi päivä. Silloin hän tunnusti: ”Niin hän meni itseensä ja sanoi: 'Kuinka monella minun isäni palkkalaisella on yltäkyllin leipää, mutta minä kuolen täällä nälkään! Minä nousen ja menen isäni tykö ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan; tee minut yhdeksi palkkalaisistasi.'” Luuk. 15:17-19.

Silloin vihdoin hän tunnusti syyllisyytensä. Siihen asti hän oli etsinyt syytä ystäväistä ja tyttöystävistä, joille hän halukkaasti oli lainannut rahaa, kun he olivat hädässä, ja nyt kun hän itse oli hädässä, he eivät halunneet

puhua hänen kanssaan. Mutta nyt nousevan auringon valossa hän tunnusti: Minä tein syntiä!

Hän lähti matkalle. Tämä oli vaikea matka. Ei hän lähtenyt pelkästään kuihtuneen tilanteensa takia matkalle, lähes kaikki voimansa käyttäneenä häntä painoi raskas omantunnon taakka.

Miten isä ottaa hänet vastaan? Myöntääkö hän hänelle paikkaa palvelijain huoneessa - vai sanooko hän: ”Minulla ei ole enää nuorempaa poikaa. Katso, että pärjät eteenpäin!? Vihdoin hän kääntyy viimeiseen mutkaan. Siinä on isäntöti! Ja katso siellä seisoo mies, joka katselee ja lähestyy häntä. Voiko tämä olla hänen isänsä?

Ei, tämä ei voi olla hän! Niin harmaa ja niin köyryssä hänen isänsä ei ollut! Mutta hän näkee, että vanha mies lähtee liikkeelle kohtamaan häntä. Sydämen syke puhuttelee häntä: Toki hän on isä! Köyryssä, ennen aikaansa harmaana ja huolissaan tuhlaajapojastaan. Kun vanha isä tulee lähemmäksi häntä, silloin hän alkoi puhumaan siitä, mitä hän etukäteen suunnitteli: ”Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi.” jae 18. Hän ei voinut jatkaa enempää, koska siellä oli isä joka sulki hänen suunsa isällisellä rakkauden suudelmalla. ”Oletko jälleen täällä nuorukaiseni? Nyt kaikki on hyvin, sinä olet taas täällä!” Nyt alkaa elämä entisellään.

”Sillä tämä minun poikani oli kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.” jae 24. Eräs palvelija toi uuden puvun hänelle kaapista, toinen toi kengät hänelle jalkaan ja kolmas toi leimasormuksen hänelle. jae 22. Poika ei ajattelutkaan tällaista, että hänen paluunsa isän hoviin tulee muuttumaan juhlapäiväksi. Jos hän olisi tiennyt tästä, hän ei olisi ollut niin pitkää aikaa sikojen paimenena! Jos olisin tiennyt tämän, en olisi olenkaan jättänyt isäni kotia! Ensimmäistä kertaa hän istuu nyt katetun pöydän äärellä. ”Nyt syö kylliksi poikani!” Silloin poika peittää kasvonsa käsillään ja itkee.

Miksi Jeesus kertoi tämän? Että Hän kerran voisi tarjota sydäntä koskevan kertomuksen? Ei, se ei ollut Hänen tarkoituksensa, vaan Hän tahtoo sanoa: Näin isä odottaa eksynyttä ja kadonnutta lasta, vaikka hän on elänyt synnissä ja häpeässä. ”Rakkaus, ei ole vain rakkautta, joka saavuttaa sinut, vaan rakkaus, jota kukaan ihminen ei voi kuvailla!”

Se on niin kuin armonaurinko, joka nousee ihmiselämään, kun synnin yö on kulunut. Silloin alkaa elämä, jonka elämän nimen se vasta nyt ansaitsee.

Elämä ja valo

Menneisyys uppoaa armon armahtavaisuuden mereen. Jeesus on johtajana elämämme aikana. Silloin emme lähde omille teille ja harhateille, vaan kaiken suhteen kysymme: Herra mitä haluat minun tekemän? Ja hän pitää sanansa siinä: "Minä opetan sinua ja osoitan sinulle tien, jota sinun tulee vaeltaa; minä neuvon sinua, minun silmäni sinua vartioitsee." Ps. 32:8. Silloin me koemme: "Hän ohjaa minut oikealle tielle nimensä tähden." Ps. 23:3.

Miten aivan eritavalla elämämme jatkuu, kun Jeesus ottaa johdon. Silloin emme joudu vääriin yhteyksiin ja kontakteihin, kun annamme Hänen johtaa. Miten eritavalla menee, jos olen avioliitossa josta tiedetään, että tämä avioliitto on Jumalan suoma ja Hän on yhdistänyt sen! Miten kantaa tämä kalliopohja jalkojen alla! Miten rauhoittavaa tämä on jokaiseen elämänsuuntaan kun tiedetään, että tiellä jolla minä kuljen, on Jumala johdattanut minua, ja paikka jossa seison, on Jumala asettanut minut siihen! Jokaisella elämän tiellä on hätätilanteita ja vaikeuksia. Niitä on runsaasti. Mutta on suuri ero kohtaavatko vaikeudet tiellä, jonka itse valitsimme tai tiellä, jolle Jumala on johdattanut. Itse valitulla tiellä tulee itsesyytöksiä: "Voi, jos en olisi!" Siellä ihmisellä ei ole voimaa ja rohkeutta. Vaikeudet kohtaavat meitä, mutta silloin kun on Jumalan johdatuksen tiellä, puhutaan Daavidin kanssa: "Jumalani avulla minä ryntään ylitse muurin." Ps. 18:30.

Vaikeudet kohtaavat meitä sen vuoksi, että uskossa voitamme ne. Sen vuoksi anna elämäsi johto Jeesukselle Kristukselle!

"Ne, jotka valitsevat hänet johtajaksi itselleen, eivät koskaan menetä päämääränsä. He vain jatkavat oikealla tiellä, Jeesuksen kanssa kaikki sai alkunsa!"

Niin kuin Herra Jeesus on elämämme johtajana, niin Hän on myös pyyntömme kuulijana. Hänelle voimme sanoa kaikki ja valittaa, mikä meitä liikuttaa. Hänelle ei ole liian suuria, tai liian pieniä asioita. Saamme tulla hänen eteensä myös pientenkin asioittemme kanssa ja hän paneutuu myös meidän päivittäisiin huoliimme. On ihmisiä, jotka sanovat, ei saa mennä suuren Jumalan eteen pienten asioittemme kanssa. Hänellä on enemmän tehtäviä, kuin paneutua niihin. Mutta Jeesus on sanonut, että mikään varpunen ei putoa katolta ilman taivaallisen Isän tahtoa, että "ovatpa teidän päanne hiuksetkin kaikki luetut." Luuk. 12:7.

Jumala paneutuu myös vähäisempiinkin asioihimme. Miten hyvä on,

että tiedämme tämän! Elämämme muodostuu pikkuasioista. Arki elämämme kulkee kapeissa mitättömien tapahtumien kehyksissä. Mutta jos Hänelle ei ole mitään liian pientä asiaa, sitten Hänelle ei ole mitään liian suurtakaan. Jos olemme tarpeessa jostakin, mikä kuuluu ”jokapäiväiseen leipään”, silloin vapaasti meidän tulee pyytää ja Isä, ”joka on korkeudessa, tietää neuvon kaikkien asioiden suhteen.” Niin kuin on rukouksemme Kuuntelija, niin hän on myös Lohduttaja kärsimyksissä. ”Rukoilevien jatkaessa harrasta anomistaan tuli Jeesukselta ajoittain valonsäde rohkaisemaan heidän sydäntään ja valaisemaan heidän kasvojaan.” Ta. I, 53.

Sana toteutuu: ”Niin kuin äiti lohduttaa lastansa, niin minä lohdutan teitä, ja Jerusalemissa te saatte lohdutuksen.” Jes. 66:13.

Eikö totta, äitimme on ollut lohduttajana. Sellaisella äidillisellä huolenpidolla ja rakkaudella Hän ottaa meidät huostaansa surun ja kärsimyksen päivinä. Ja Hänen sanansa ovat helpotus hapottuneelle sydämelle. Kun Hän on lohduttaja kaikille ihmisille ja kärsiville. Hän tulee esiin kaikkien lohduttajien Jumalana. Hän antaa täydellisen rauhan sydämeen ja lohduttaa ihmistä, joka on tullut Hänen eteensä työtä tekeväisenä ja raskautettuna. Miten siunattua elämä tulee olemaan, kun armon aurinko nousee ylös!

Tiedämme: Meillä ei ole ainoastaan rajoitettujen vuosien aikana maallisessa elämässä valo ja elämä - Hän antaa valoa myös kuolemaamme ja ikuisuuteemme!

Silloin tiedämme: Oliko täällä ilahduttavaa olla Hänen omaisuutena, miten suurenmoisempi tulee olemaan, kun olemme Hänen luonaan, Hänen kirkkaudessa, kun näemme Hänet, niin kuin Hän on. Jumalan lapsille kuolema on perintö.

”Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kansaperillisiä, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme.” Room. 8:17.

Samoin Hän antaa kirkkaan valon tulevaisuudesta seurakunnalle ja maailman kansoille. Tiedämme ennen kaikkea tämän maailman sekasorto ja Kristuksen takaisin tulon kirkas aika koittaa. Miten tämä tulee olemaan, kun kerran pasuuna kaikuu, joka kuuluu haudoissakin, kun silloin Kristuksessa kuolleet ensiksi nousevat ylös ja sitten elävät vanhurskaat muutetaan. Silloin Jeesuksen seurakunta lähtee taivaan matkalle, kohtamaan Herraa pilvissä ja tulemme olemaan Hänen kanssaan aina.

Mikä ihana elämä on Jeesuksen Kristuksen kanssa aina ja iankaikkisesti, nyt ja tulevaisuudessa! Aamen.

Kurt Barath

Huolen aihe

”Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut.” Room 8:28.

Korkeassa iässä muisti heikkenee ja usein laitetaan jokin esine johonkin, ja myöhemmin emme muista enää minne se on laitettu tai kätkeyty.

Jumalan armosta ja hänen isällisen rakkauden mukaan sain melko pienen esineen kanssa tuskallisia, mutta toisaalta myös ihmeellisiä kokemuksia ja se esine oli avain.

Poikamme pyynnön mukaan jätimme kauniin ja luotettavan paikan Mosbach Badenissa, missä poikamme kehto oli ja missä saimme ensikertaa kutsua asuntoa omaksi kodiksi. Rakkaudesta häneen, joka pehmensi kovan ja synkän elämän, muutimme Roetgen, Aahen piirikuntaan.

Aviovaimoni, meidän ”äitimme”, jonka piti käydä läpi monta surua, halveksuntaa ja hätää, kaipasi yhteyttä poikaan.

Hänen terveytensä ja hyvä kuntonsa oli kärsinyt paljon kahdesta leikkauksesta, kun jouduttiin poistamaan kasvain päästä ja toisen ja kolmannen asteen palovammojen johdosta, jonka aiheutti kaasuräjähdyks. Valitettavasti meidän piti myös todeta, että hänen väsymättömät huolenpidot aviomiehestä hiljakseen laantuivat ja hänestä tuli hoitotapaus. Tuli tuskallinen hetki, että pää, kädet ja jalat lakkasivat palvelemasta. Rakkaat jalat, jotka tekivät monta matkaa Mestarin puolesta ja rakkaat kädet, jotka palvelivat Mestaria uskollisesti osittain lakkasivat toimimasta ja tulivat riippuvaiseksi avusta ja hoidosta.

Maaliskuussa 15. päivä vaimoni makasi sängyssä vakavasti sairaana. Oma lääkäri antoi urologien hoitoa eräässä toisessa kaupungissa.

Aamulla klo 9 lähdin matkalle, että pian voisin tulla takaisin. Siellä oli jo potilaita ennen minua. Vihdoin olin vuorossa ja sen jälkeen, kun kaikki oli selitetty, menin autoni luokse lähteäkseni kotiin. Kun katsoin avainta

laukusta, se ei ollut siellä. Se oli shokki minulle! Ensiksi tarkastin kaikista laukuista, mutta avainta ei löytynyt. Sitten menin samoja teitä ja kaupat takaisin ja kysyin, onko joku löytänyt avaintani ja luovuttanut, mutta kaikkialla sanottiin ”ei”. Mitä minun pitää nyt tehdä? Vaimoni on yksin kotona ja aika menee nopeasti ohi. Minä pelästyin. Mikä mahdollisuus minulla on vielä? Mennä poliisille? Autokauppa, josta ostin autoni ei ollut kovin kaukana ja eräessä kaupassa tarjottiin minulle apua, että voin soittaa firmaan. He auttoivat minua, mutta kun puhuin johtajan kanssa, hän sanoi minulle, että tämä on hyvin vaikea asia, ja he eivät voi tehdä paljon. ”Mutta minä tulen.” Tämä antoi minulle toivoa.

Ennen kuin mekaanikko tuli, vakavasti rukoilin Jumalaa avuksi. ”Herra sinä voit tehdä ihmeitä, auttaa minua näissä olosuhteissa.” Psalmissa 68:20, 21 luumme: ”Kiitetty olkoon Herra joka päivä. Meitä kantaa Jumala, meidän apumme. Meillä on Jumala, joka auttaa, ja Herra, Herra, joka kuolemasta vapahtaa.” Rukous tyynnytti hermojani. Kun hän tuli ja katsoi tilannetta, hän mainitsi, että asiaan puuttuminen maksaisi 2000 DM. Tämä oli seuraava shokki minulle. Kotona sairas vaimo odotti, auto pitää hinata ja siihen asti kun auto avataan ja kunnostetaan tulee kulumaan paljon aikaa.

Mekaanikko avasi uuden vieressä olevan kaupan oven, siellä eräs nainen tervehti häntä, ja kun hän näki minut, hän meni takaisin ja otti erään avaimen ja tuli takaisin ja näytti sen minulle. ”Tämä on minun avaimeni” sanoin minä. Ilolla ja liikuttuneena halasin häntä ja kiitin. Sitten kiitin Herraa, minun Jumalaani, että suuressa avuttomuudessaani hän täytti sydämeni ilolla. Jumala on hyvä ja armollinen, avustaja hädässä. Tulkkoon Hänen nimelleen kunnia.

Kotiavain

Hoitajana yritin järjestää hoidon niin, että potilas tuntisi itsensä hyvin ja hänen luottamuksensa ei loppuisi. Minun piti hoitaa tarpeellisia asioita ja lyhyeksi ajaksi jättää talo. Oli ikävää, kun näin, että avain ei ole paikalla. Missä se saattaa olla? Hain sitä joka paikasta, mutta en löytänyt sitä. Mitä pitää tehdä? Minun pitää lähteä, mutta miten pääsen jälleen sisälle? Sitä paitsi en saa jättää vaimoani pitkäksi ajaksi yksin.

Jälleen hädässä minä tartuin rukoukseen ja laskin ongelmani Jumalan jalkojen juureen kaipaavalla pyynnöllä auttamaan sairasta ja johtaa minua sinne missä avain on. Polvistuin syvässä nöyryydessä Jumalan eteen ja

pyysin häntä armahtamaan sairasta ja auttamaan meitä. Psalmissa 65:3 on sanottu: ”Sinä kuulet rukouksen: sinun tykösi tulee kaikki liha.”

Sinä aikana kun rukoilin ja huusin tulla kuuluksi, siirsin käsivarsiani ja käsiäni ja yhtäkkiä avaimet olivat käsissäni. Mikä ilo, mikä kiitollisuus! Sellaisessa kriittisessä tilanteessa vain Herra voi auttaa.

Avain voi olla suoja ja siunaus, mutta se voi aiheuttaa myös paljon huolia, kun jotakin on lukossa, eikä voi sitä avata. Herra Jeesus sanoo: ”Ja minä elän; ja minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet.” Ilm. 1:18.

Miten suuresta merkityksestä avain on hengellisessä mielessä? Miten tärkeää on, olla yhteydessä hänen kanssaan, jonka kädessä on avain. Viisi tyhmää neitsyttä löysivät oven lukossa, koska eivät olleet valmiit kohtamaan Ylkää. Mikä hirveä kohtalo! Mutta nykyisin Herra kutsuu: ”Minä olen ovi; jos joku minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu, ja hän on käyvä sisälle ja käyvä ulos ja löytävä laitumen.” Joh. 10:9. Kun seuraamme kaitaa tietä, joka johtaa paratiisiin portille, silloin emme löydä lukossa olevaa ovea.

Kolmas kokemus avaimen kanssa

Oli perjantai ja meidän piti mennä Mosbachiin, meidän entiseen kotiseurakuntaan. Päivät Mosbachissa kuuluivat nopeasti. Minun tullessani takaisin halusin mennä toimistoon, mutta ensimmäisen kerran se oli lukossa. Siellä minulla oli rahoja ja arvokkaita esineitä ja olin laittanut tämän oven lukkoon. Nyt hain avainta kaikista taskuista, kaikista paikoista kotona, mutta en löytänyt avainta.

Uudelleen minä rukoilin Herraani, lähettämään minulle enkeli, joka johtaisi ohjamaan silmiäni sinne, missä avain on. Ja suureksi yllätykseksi avain oli siellä mihin minä rukouksen jälkeen katsoin. Kuningas Daavidilla on oikeus, kun sanoo: ”Sinä kuulet rukoukset...” - ”Maistakaa ja katsokaa, kuinka Herra on hyvä. Autuas se mies, joka häneen turvaa!” Ps. 34:9. ”Autuas se kansa, jonka Jumala Herra on, se kansa, jonka hän on perinnöksensä valinnut! Herra katsoo alas taivaasta, näkee kaikki ihmislapset; asumuksestaan, valtaistuimeltaan hän katselee kaikkia maan asukkaita, hän, joka on luonut kaikkien heidän sydämensä, joka tarkkaa kaikkia heidän tekojansa.” Ps. 33:12-15.

Siegmund Gutknecht

Jaana - sisaren kokemuksia lähetystyössä

Sain Jaana - sisarelta vahvan lähetystyökokemuksia täynnä olevan päiväkirjan koottavaksi. Minulla on jälleen suuri ilo kirjoittaa Jaana - sisaren mielenkiintoisia kokemuksia lähetystyössä. Itse en ole niin vapaa lähtemään lehtiä myymään, mutta rukouksen silti lähetystyön puolesta ja aina ilahdun, kun Jaana - sisar kirjoittaa tekstiviestejä tai soittaa ja kertoo ihanista kokemuksistaan. Aina työ ei mene niin hyvin ja joskus tulee pettymyksiä. Kerran hän kertoi, että ”minulla oli huono päivä lähetystyössä, myin vain kolme lehteä, en tiedä mistä se johtuu. Kiersin omakotitaloja, mutta ei mennyt yhtään lehteä, kun tulin rivitaloon, sain yhden lehden ja sain kerrostaloon myytyä kaksi lehteä”

Joskus taas tapahtuu toisinpäin. Joku antaa 5euron lehdestä 10 euroa ja sanoo, ettei tarvitse antaa takaisin viittä euroa. Koirakin on haukkunut ja seurannut Jaana - sisarta, mutta silti lehdet ovat menneet kaupaksi. Hän on kulkenut omakotitaloja, rivitaloja ja kerrostaloja, nähnyt monenlaisia hienoja ihmisiä ja monesti he kysyvät lehdestä ”mitä se maksaa?” Hän kertoo, että se maksaa viisi euroa, ja useasti he ostavat sen. Joskus kysyvät minkä seurakunnan lehti se on, niin hän kertoo ja silti he ostavat sen ja jotkut sanovatkin että ne ovat hyviä lehtiä.

”Kesken myyntityön on kännykkäkin soinut, mutta en ole voinut vastata siihen. Olen taas kovin iloinen kun sain myytyä repun tyhjäksi.” kertoi Jaana - sisko päiväkirjassaan.

”Menen myymään lehtiä, jos Jumala suo.” aloitti Jaana - sisko eräänä päivänä päiväkirjan aluksi. Ihmeellisesti hänellä oli siunaavia kokemuksia juuri sinä päivänä. Eräessä kerrostalossa asuva yksinäinen nainen halusi tarjota teetä, sekahedelmäkeittoa, täytekakkua, joulutorttua ja leipää. ”kyllä oli hyvää, kyllä oli hyvin ystävällinen minua kohtaan.” Hän ymmärsi myös kiireen, että piti mennä eteenpäin, jotta pääsee ajoissa kotiin. Jaana - sisko oli kotona kello 20.50. Monesti tavallisen työpäivän jälkeen hän on lähtenyt lehtiä myymään ja tyhjentänyt reppunsa muutamassa tunnissa. Vapaapäivinä, kun hän ei mene varsinaiseen työhön, hän lähtee lähetystyöhön aamulla. Heti ylösnoustuaan Jaana - sisko syö aamupalan ja pitää aamuhartauden. Rohkeasti hän astelee monenlaisiin liikkeisiin mm. kampaamoon, hierojalle, tuoliverhoomoon, kenkäkauppaan, vanhainkodin johtajan luokse, sanomalehden toimitukseen myymään lehtiä ja he toivottavat Jumalan Siunausta hänen

työlleen. Jotkut isommat liikkeet haluavat vain yhden lähetyslehden. Joskus hän joutuu laittamaan kuittiin nimensä, että on myynyt lehden. Jaana - sisko haluaa viedä evankeliumia myös kansainvälisiin liikkeisiin ja hekin useasti kiinnostuvat ostamaan lähetyslehden. Sairaatkin ihmiset ovat kiinnostuneita evankeliumista. Kerrankin eräällä miehellä oli jalassa pullistuma. Hän kysyi mitä lehti maksaa ja Jaana - sisko kertoi. Mies sanoi: ”Minä ostan sen hyvän lehden”

Kun on ulkona on kylmä ilma, niin ihmiset ovat ystävällisiä ja useasti kutsuvat sisälle lämpimään. ”Tule pian sisälle,” kutsui eräs mies ja kysyi mitä lehti maksaa, sanoin 5 euroa. Kyllä minä ostan sen lehden, kun siellä ulkona on niin kylmä.” ”Olin kovin iloinen, kun sain reppuni tyhjäksi”, kertoo Jaana - sisko päiväkirjassaan.

Eräs mielenkiintoinen kerta oli kun Jaana - sisko meni omakotitaloalueelle ja näki eräessä kodissa valoa ja päätti tarjota lehteä siinä kodissa. Sisällä oli pikkupoika ja hän kertoi isän olevan ulkona. Jaana - sisko meni esittämään asiaansa ja mies sanoi: ”Tuossa on anopin talo vie se lehti hänelle. Hän tulee hyvin iloiseksi, kun saa hyvän uskovaisten lehden.” Sitten mies kiitti Jaana - siskoa tulevasta palveluksesta.

Välillä Jaana - sisko piirtää päiväkirjaansa ihania kukkia, kissoja, sydämiä ja kirjoittaa iloisesti, kun joku on soittanut hänelle ja iloinnut yhdessä hänen lähetystyönsä menestymisestä. Useasti hän on iloinen lähetystyöpäivän päättyessä kun reppu on jälleen tyhjä lehdistä. Erään päivän päättyessä hän oli piirtänyt ison kukkakimpun ja kirjoittanut: ”Kiitos Herralle, kun olen myynyt tällä viikolla yhteensä 50 lehteä.” Eikö me Sapatin Vartijan lukijatkin sanota KIITOS HERRALLE! ja iloita ja rukoilla Jaana - siskon lähetystyön puolesta. Saako tällaiset kokemukset sykkimään meidän sydämessä lähetysintoa? Jaana - sisko on astellut monia kilometrejä, avannut monien kotien ovia ja monet kodit ovat avanneet hänelle ovensa. Hän on tavannut erilaisia ja eri-ikäisiä ihmisiä. Monet ovat iloinneet iloisesta evankeliumin tuojasta ja toivottaneet hänen lähetystyöhönsä Jumalan Siunausta. Väsymättä vuosikymmeniä hän on reippaasti astellut ja myös itse toivottanut ihmisille Jumalan Siunausta!

Joskus ihmiset kysyvät onko sinulla toistakin lehteä ja haluavat ostaa kaksi lähetyslehteä, kun toiset taas kieltäytyvät ostamasta. Kerran eräs nainen kotiovella tuli katumapäälle ja halusi sittenkin ostaa lehden. Myös eräs ulkona auton luona oleva mies tuli katumapäälle ja halusi ostaa

lehden.

Joskus puoliset ovat kauniissa yhteistyössä, jos ei toisella ole rahaa niin toinen haluaa katsoa onko kotona rahaa ostaa lähetyslehti ja näin työ menee jälleen eteenpäin. Kun Jaana - sisko menee liikkeisiin myymään lehtiä ja vaikka hänellä ei olekaan isosta summasta sillä hetkellä vaihtorahaa, niin ostaja itse haluaa etsiä jostain muualta pienempää rahaa, koska hän on ollut kiinnostunut lehdestä. Kerran eräs nainen pyysi Jaana - siskoa sisälle ja kertoi muuttaneensa Rovaniemeltä. Hän halusi ostaa lehden ja vielä toivotti Jumalan Siunausta hänelle.

Jaana - siskon lähetysintoa eivät aina sairaudetkaan pysäytä. Kerran hänen vatsansa oli sekaisin, mutta hän lähti silti lähetystyöhön. Aluksi meni pitkänäikaa, kun kukaan ei ostanut lehtiä, mutta sitten alkoi myyntityö mennä hyvin ja reppu tuli tyhjäksi ja Jaana - sisko iloiseksi. Jotkut ovat hyvin ystävällisiä ja haluavat varoittaa liukkaasta kelistä, ettei vaan kaadu matkalla. Kerran hän meni kotiin jossa oli korkeat raput ja nainen tuli avaamaan oven. Nainen kertoi, että hänellä on neljä kissaa ja erään mustankissan hän kerran pelasti kuolemasta. Vielä hän kertoi, että hän laulaa kissoille ja ne tykkäävät laulamisesta.

Joskus Jaana - siskolta kysytään, ”onko sinulla lupaa myydä lehtiä?”. Hän näyttää lähetysvaltakirjaa ja jälleen lehti menee kaupaksi. Kaikissa paikoissa hän vie evankeliumia, eräs mies oli autotallissa ja eräässä kodissa oli joku kokous ja kiinnostusta löytyi lähetyslehtiä kohtaan.

Näiden kivojen kokemusten jälkeen Jaana - sisko iloitsee monesti päivän päättyessä päiväkirjassaan: ”Kyllä oli ihanaa, kun saan tehdä lähetystyötä.”

Merja - sisar

”Kristus on profeetan välityksellä neuvonut meitä: »— että taitat leipäsi isoavalle ja ravitset vaivatun sielun», »kun näet alastoman, vaatetat hänet» ja »viet kurjat kulkijat huoneeseesi». Jes. 58:7-10.

***Hän on kehoittanut meitä: »Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille.» Mark. 16: 15.” AT.
349, 350.***

Kysymyksiä

Tavoittelinko taivaita, pilvilinnoja?
Kenties,
koska maa jalkojeni alla tuntuu
liian kovalta,
kylmältä.

Luulinko rakkaudessani omistavani
liian paljon?
Kenties,
koska luopuminen tuntuu liian
vaikealta, ylivoimaisen raskaalta.

Jääpuikko räystäällä, auringon
sitä valaistessa, näyttää
vahvalta, lujalta, mutta pudotessaan
maahan se särkyi lukemattomiksi
sirpaleiksi,
onko minunkin sydämeni tällainen?
Kenties, kenties, kenties.

"Älä pelkää. Minä olen ensimmäinen
ja viimeinen, iäti elävä." Ilm. 1: 17, 18.

Sinikka - sisar

”»Hänet nähdessään Herra armahti häntä.» Äidin kulkiessa kuin sokeana, itkien ja huomaamatta Mestaria, tämä tuli aivan hänen viereensä ja sanoi lempeästi: »Älä itke.» Jeesus aikoi muuttaa hänen murheensa riemuksi, mutta hän ei kuitenkaan voinut olla lausumatta tätä hellän myötätunnon ilmausta.”

AT. 295.

Aulis Marttinen

19.4.1952–22.7.2011

*Erämaahan Lapin
käy kulkijan tie,
minne polkunsa jobtaa
ei tiedä hän lie
sinne missä on luonto
kauneimmillaan,
missä yhtyvät taivas ja maa*

*Kohti tunturin lakea vaeltaa
suuri hiljaisuus
on hänen seuranaan
yli pitkospuiden ja purojen
obi harmaiden kelobonkien
läpi vaivaiskoivujen, kanervien*

*Tyyni rauha
jo tavoittaa vaeltajan
aamu uusi kun sarastaa
käy jäkälävuoteelle huilaamaan
eikä yö tule enää milloinkaan
porot siellä vain laiduntaa...*

Mirja M.

Meidän rakas veljemme,

lähetyssaarnaaja

Siegmund Gutknecht

2.9.2011. pääsi lepoon.

Ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan: "Kirjoita: Autuaat ovat ne kuolleet, jotka Herrassa kuolevat tästedes. Totisesti - sanoo Henki - he saavat levätä vaivoistansa, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä." Ilm. 14:13

KORKEUKSIA KOHTI

Kristillistä luonnetta kehitettäessä on tärkeitä kestävästi tehdä sitä, mikä on oikein. Tahtoisin korostaa nuorisollemme kestävyuden ja uutteruuden tärkeyttä luonteenkehittämistyössä. Varhaisimmista vuosista lähtien on välttämätöntä kutoa luonteeseen lujan oikeamielisyyden periaatteita, jotta nuoret voisivat saavuttaa mie-huuden ja naisekkuuden korkeimman tason. Heidän tulisi aina pitää mielessään sitä tosiseikkaa, että heistä on maksettu hinta, ja heidän tulisi kirkastaa Jumalaa ruumiissaan ja mielissään, jotka ovat hänen . . .

Päivittäinen eteneminen

Nuorten työnä on edetä päivä päivältä. Pietari sanoo: »Pyrkikää . . . osoittamaan uskossanne avuja, avuissa ymmärtäväisyyttä, ymmärtäväisyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalaisuutta, jumalisuudessa veljellistä rakkautta, veljellisessä rakkaudessa yhteistä rakkautta. Sillä jos teillä on nämä ja ne yhä enenevät, niin ne eivät salli teidän olla toimettomia eikä hedelmättömiä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa.»
Kaikkia näitä perättäisiä askeleita ei tule pitää mielessä ja pohdittavina silloin, kun lähdet matkaan. Mutta kun kiinnität katseesi Jeesukseen ja pidät silmällä vain Jumalan kunniaa, niin edistyt. Kristuksen varren mittaa et voi täyttää yhdessä päivässä, ja jos voisit nähdä kaikki kohdattavat ja voitettavat vaikeudet, vaipuisit epätoivoon. Saatana on vastustajanasi, ja hän koettaa kaikin mahdollisin keinoin vieroittaa mieltäsi Kristuksesta.

Vaikeuksien tullen

Meidän on kohdattava kaikki tiellämme olevat vastukset ja voitettava ne yksitellen. Jos voitamme ensimmäisen vaikeuden, niin olemme voimakkaammat kohtaamaan seuraavan, ja tulemme joka yrityksellä kykenevämmiksi etenemään. Katsomalla Jeesukseen voimme voittaa. Kiinnittämällä katseemme vaikeuksiin ja lakkaamalla lujasti taistelemasta oikean puolesta me heikennymme ja menetämme uskomme. S. n. 37, 38.

- Ilmoituksia -

Syysrukouspäivät 9-10.12.2011

Nuorisosapatteja

Job 3.12.11.

Katso, kuinka hyvää ja suloista on, että veljekset sovussa asuvat! Se on niinkuin kallis öljy pään päällä, jota tiukkuu partaan - Aaronin partaan, jota tiukkuu hänen viittänsa liepeille. Se on niinkuin Hermonin kaste, joka tiukkuu Siionin vuorille. Sillä sinne on Herra säättänyt siunauksen, elämän, ikuisiksi ajoiksi. Ps. 133

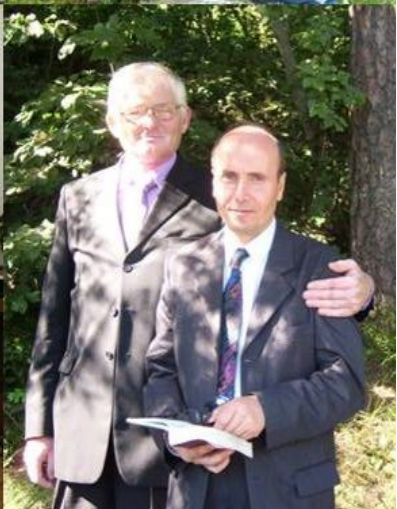
Sydämellisesti tervetuloa!

Jumalan sunsaasta siunausta kaikille!

Kastetilaisuus Virossa

KASTETILAISSUS BULGARIASSA

